

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сікача Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу двадцять шостого підпункту 27 пункту 19 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“

Київ
29 червня 2023 року
№ 102-2(II)/2023

Справа № 3-103/2023(194/23)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Лемак Василь Васильович (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Городовенко Віктор Валентинович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сікача Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу двадцять шостого підпункту 27 пункту 19 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“ від 3 жовтня 2017 року № 2148–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 40–41, ст. 383).

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Сікач Володимир Миколайович (далі – Заявник) звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність

Конституції України (конституційність) «норму Закону України від 3 жовтня 2017 року № 2148-VIII „Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення пенсій“, а саме пункту 4³ частини 2 статті 115, у частині застосування величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1%».

Однак аналіз конституційної скарги вказує, що фактично йдеться про приписи абзацу двадцять шостого підпункту 27 пункту 19 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“ від 3 жовтня 2017 року № 2148–VIII (далі – Закон), згідно з якими «пенсії, призначені відповідно до цього Закону до набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“, з 1 жовтня 2017 року перераховуються із застосуванням середньої заробітної плати (доходу) в Україні, з якої сплачено страхові внески, обчисленої як середній показник за 2014, 2015 та 2016 роки із застосуванням величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1 %».

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї документів і матеріалів убачається таке.

Заявник звернувся до Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду як суду першої інстанції з адміністративним позовом до Верховної Ради України, у якому «просив визнати протиправною та нечинною норму Закону України від 3 жовтня 2017 року № 2148-VIII „Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення пенсій“ <...> у частині застосування величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1%, замість 1,35%, як було раніше передбачено статтею 25 Закону України від 9 липня 2003 року № 1058-IV „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“».

Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду ухвалою від 30 січня 2023 року відмовив у відкритті провадження у справі за вказаним позовом, оскільки позовна вимога стосується законотворчої діяльності, під час здійснення якої Верховна Рада України не реалізовує публічно-владних управлінських функцій, тому предмет позову не підпадає під контроль суду адміністративної юрисдикції.

Заявник оскаржив у апеляційному порядку зазначену ухвалу до Великої Палати Верховного Суду, яка постановою від 30 березня 2023 року залишила апеляційну скаргу без задоволення, а ухвалу суду першої інстанції – без змін. Велика Палата Верховного Суду погодилася з висновками суду першої інстанції про те, що цей позов не підлягає розгляду в порядку адміністративного судочинства.

На думку Заявника, „зменшення величини оцінки одного року страхового стажу, автоматично зменшує розмір пенсії, що приводить до звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод, гарантованих Основним законом України“, чим порушує статтю 22 Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності оспорюваних приписів Закону, Заявник посилається на Конституцію України, Закон, а також на судові рішення у його справі.

2. Розв’язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Конституції України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (перше речення статті 151¹).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб’єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); суб’єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України

(абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Дослідивши матеріали і документи, долучені Заявником до конституційної скарги, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що остаточним судовим рішенням у його справі у розумінні приписів статті 151¹ Конституції України є постанова Великої Палати Верховного Суду від 30 березня 2023 року. Однак у цій постанові приписи абзацу двадцять шостого підпункту 27 пункту 19 розділу I Закону не були застосовані. Посилання на оспорювані приписи Закону міститься лише в описовій частині постанови, яке Заявник навів, обґрунтовуючи свою апеляційну скаргу.

Отже, Заявник не дотримав вимог частини першої статті 55, частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сікача Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу двадцять шостого підпункту 27

пункту 19 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“ від 3 жовтня 2017 року № 2148–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**